

ЗАКЛИКИ ЦК КПРС до 1 Травня 1987 року

1. Хай живе 1 Травня — День міжнародної солідарності трудящих!
Пролетарі всіх країн, єднайтеся!
Хай живе пролетарський, соціалістичний інтернаціоналізм!
3. Хай живе марксизм-ленінізм — вічно живе революційне вчення!
4. Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу — керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства!
5. Трудящі Радянського Союзу! Втілюйте в життя плани, намічені XXVII партійним з'їздом!
6. Трудівники Країни Рад! Ширше розгортайте змагання за гідну зустріч 70-річчя Великого Жовтня!
7. Комуністи! Будьте в авангарді перебудови! Виявляйте активність і новаторство в роботі! З революційною наполегливістю боріться за здійснення рішень сімнадцятого Пленуму ЦК КПРС!
8. Хай живе робітничий клас — головна рушійна сила прискорення економічного і соціального розвитку!
9. Хай живе неперушаний союз робітничого класу, колективного селянства і народної інтелігенції!
10. Хай живе нерозривна братерська дружба народів нашої багатонаціональної соціалістичної Батьківщини!
11. Хай міцніє єдність партії і народу в боротьбі за прискорення суспільного прогресу!
12. Громадяни СРСР! Наполегливо поглиблюйте перебудову в усіх сферах життя суспільства! Розширюйте радянську демократію і соціалістичне самоврядування народу!
13. Трудящі Радянського Союзу! Підвищуйте продуктивність праці, нарощуйте темпи науково-технічного прогресу,

впроваджуйте господарський розрахунок! Намагайтеся! Це головні фактори прискорення соціально-економічного розвитку країни, зростання добробуту народу!

14. Трудящі СРСР! Забезпечуйте виконання планів розвитку соціальної сфери, реалізацію програм житлового і культурно-побутового будівництва!

15. Слава передовикам праці, справжнім майстрам своєї справи, новаторам перебудови!

16. Радянські вчені, конструктори, винахідники! Підвищуйте ефективність наукових досліджень, творчого пошуку! Збільшуйте вклад у науково-технічний прогрес, у прискорення соціально-економічного розвитку країни!

17. Трудящі Країни Рад! Всесмірно розвивайте процес оновлення суспільного життя, цінують кожну крупну передову думку, дивіться, впроваджуйте і поширюйте його!

18. Трудівники країни! Виконаємо планові завдання другого року дванадцятип'ятиріччя — важливого етапу у програмі прискорення!

19. Трудящі СРСР! Зміцнюйте дисципліну та організованість у кожному трудовому колективі! Оволодівайте сучасними методами господарювання!

20. Громадяни СРСР! Підвищуйте політичну активність! Розвивайте гласність, критику і самокритику — впроваджені засоби соціалістичної демократії!

21. Хай живуть Ради народних депутатів — політична основа СРСР, надзвичайно важлива ланка соціалістичного самоврядування народу!

22. Радянські профспілки! Активно

включайтеся в перебудову! Підвищуйте роль соціалістичного змагання в досягненні високих показників якості і ресурсозбереження, суворому додержанні дисципліни поставок! Послідовно захищайте інтереси трудящих!

23. Комсомольці! Молодь! Втілюйте в життя рішення XX з'їзду ВЛКСМ!

Примножуйте революційні, бойові й трудові традиції Комуністичної партії і радянського народу!

Знання, переконання, дії — справі перебудови!

24. Слава радянській жінці — активній учасниці перебудови, невтомній трудівниці, дбайливій матері!

25. Ветерани партії, війни і праці! Будьте і надалі в строю активних борців за великі ідеали комунізму!

26. Працівники культури і мистецтва! Повніше задовольняйте духовні запити радянських людей! Створюйте твори, співзвучні революційним перетворенням, пафосу перебудови!

27. Радянські воїни! Надійно охороняйте мирну, творчу працю нашого народу, завоювання соціалізму!

Слава доблесним Збройним Силам СРСР!

28. Трудящі Радянського Союзу! Мир та безпека Батьківщини — турбота кожного з нас! Будемо наполегливою працею зміцнювати справу миру!

29. Братерський привіт народам соціалістичних країн!

Хай живе світовий соціалізм — могутня і впливова сила сучасності! Хай міцніє співдружність соціалістичних держав!

30. Гарячий привіт народам країн, які розвиваються!

Хай міцніє солідарність із справедливою боротьбою народів Азії, Африки, Латинської Америки проти імперіалістичної експлуатації та гноблення, за незалежний, прогресивний шлях розвитку!

31. Першотравневий привіт робітничому класові капіталістичних країн!

32. Полум'яний привіт комуністичним і робітничим партіям!

Хай міцніє класова солідарність комуністів усіх країн у боротьбі за мир, соціальний прогрес і соціалізм!

33. Народи всіх країн! Наполегливо виступайте за оздоровлення обстановки у світі, за створення всеосяжної системи міжнародної безпеки!

34. Народи світу! Вимагайте знищення ядерних арсеналів, хімічної зброї!

Не допустимо милітаризації космосу!

35. Народи Європи! Боріться за міцний мир і добросусідські відносини між державами! Добивайтесь ліквідації на континенті ракет середньої дальності, радикального скорочення звичайних озброєнь і збройних сил!

36. Народи азіатсько-тихоокеанських країн! Об'єднайте зусилля для гарантування міжнародної безпеки і мирного співробітництва в регіоні!

37. Хай живе ленінська зовнішня політика Радянського Союзу — політика миру та безпеки народів, широкого міжнародного співробітництва!

38. Хай живе наша Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

39. Ленінським курсом XXVII з'їзду КПРС — вперед, по шляху комуністичного будівництва і миру!

22 квітня—117 років
з дня народження
Володимира Ілліча
Леніна

РЕВОЛЮЦІЙНА ЕСТАФЕТА — В НАДІЙНИХ РУКАХ XX З'їзд ВЛКСМ ЗАКІНЧИВ РОБОТУ

Тверду позицію комсомолу — брати активну участь у революційній перебудові суспільства продемонстрував XX з'їзд ВЛКСМ. Чотири дні в Кремльському Палаці з'їзду йшла серйозна, зацікавлена розмова, що підтвердила громадянську зрілість молодого покоління країни, його готовність взяти на себе відповідальність за справу Великого Жовтня, долю соціалізму, за мирне майбутнє всієї людської цивілізації.

Вимогливо і гостро, за найвищими мірками оцінюючи зроблене, з'їзд виробив конструктивну програму дій комсомолу — авангарду радянської молоді. Не шкодувати сил заради високих цілей — як доручення комсомолові було сприйнято це партійне товаришське побажання, висловлене у виступі М. С. Горбачова на з'їзді ВЛКСМ.

Заключний день з'їзду — 18 квітня почався не традиційно, у залі засідань, а на робочих майданчиках столиці. О 7 годині ранку всі делегати і зарубіжні гості з'їзду вийшли на комуністичний суботник. Адресами

ударної праці стали Батьківщина «червоних субот» — депо Москва-Сортивальне, автозавод імені Ленінського комсомолу, верстатобудівне виробниче об'єднання імені С. Орджонікідзе, Палац молоді на Комсомольському проспекті, парк Дружби, закладений 30 років тому учасниками Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, що проходив у Москві.

Ввечері делегати зібрались на заключне засідання. Аплодисментами зустріли присутні товаришів Горбачова М. С., Алієва Г. А., Вороникова В. І., Громіко А. А., Зайкова Л. М., Лигаєва Е. К., Рижкова М. І., Соломенцева М. С., Чебрикова В. М., Шеварднадзе Е. А., Демічева П. Н., Долгих В. І., Ельцина Б. М., Соколова С. Л., Талізін М. В., Яковлева О. М., Бюрюкову О. П., Добриніна А. Ф., Луканова А. І., Медведєва В. А., Ніконова В. П., Разумовського Г. П., Капітонова І. В.

Головуючий повідомив про підсумки організаційного пленуму ЦК ВЛКСМ і засідання Центральної реві-

зійної комісії ВЛКСМ, збраних XX з'їздом комсомолу.

З промовою при закритті з'їзду виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ В. І. МIRONENKO. XX з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, сказав він, покликаний відіграти важливу роль у житті та історії комсомолу. І насамперед тому, що відбувся він на крутому переломі в житті нашої країни. Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії здійснює революційні перетворення в суспільстві. Доля перебудови, майбутнє нашої соціалістичної Батьківщини в руках народу, в наших з вами руках.

Піклуванням про молоді і довірям до неї проинятій ЦК ВЛКСМ. Головою секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова на нашому з'їзді. У цьому перед комсомольськими організаціями поставлено дуже відповідальні завдання, розкрито широкі перспективи праці творчості і боротьби. Ми віримо, що це пристрасте партійне слово відгукнеться в молодих серцях, що трудящі бу-

(Закінчення на 2-й стор.)

Пленум ЦК ВЛКСМ

18 квітня відбувся перший Пленум Центрального Комітету ВЛКСМ, обраного XX з'їздом ВЛКСМ. Було обговорено організаційні питання.

Пленум обрав першим секретарем ЦК ВЛКСМ В. І. МIRONENKO.

Секретарями і членами бюро ЦК ВЛКСМ обрані В. П. Денисов, М. К. Долгушин, С. М. Єпіфанцев, П. В. Ігнатас, Н. І. Курзанова, І. М. Нікітін, Н. М. Орджонікідзе, М. І. Пальшев, С. І. Рогожкін, Л. І. Швецов.

Членами бюро ЦК ВЛКСМ обрані В. В. Турпін, Е. Єфімов, Д. Г. Остроушко, П. Ю. Ратников, С. Е. Романов, Г. М. Селезньов, С. О. Смирнов, В. І. Цибух, С. М. Челноков, О. М. Шкайров.

Кандидатами у члени бюро ЦК ВЛКСМ обрані Г. Г. Акіпін, Р. К. Алімов, Г. С. Головачов, В. М. Капленков, М. П. Пастухов, С. В. Соколов, О. Фролов.

Відбувся засідання Центральної ревізійної комісії ВЛКСМ. Її головою обрано М. М. Касю.

(ТАРС)

РЕВОЛЮЦІЙНА ЕСТАФЕТА — В НАДІЙНИХ РУКАХ

[Закінчення.
Поч. на 1-й стор.]

п'ятирічці, прискорення соціально-економічного розвитку, наш неповторний час висунути з середовища молоді нових героїв, людей творчих, шукаючих, ініціативних.

Знову, як уже на раз у 70-річній історії країни, відзначає промовець, перед Ленінською Комуністичною Спілкою Молоді стоїть завдання запалити революційною ідеєю мільйони юнаків і дівчат і повести за собою на найважчій, найвідповідальнішій ділянці перебування і прискорення. Комсомол зробить усе для того, щоб справитися з цим завданням, продовжити героїчні революційні традиції нашої партії і радянського народу, традиції всіх поколінь комсомольців.

Розмова на з'їзді була відвертою, самокритичною і конструктивною. В підсумку нам вдалося визначити шляхи перебудови діяльності ВЛКСМ. З'їзд підтвердив, що ми на вірному шляху, комсомольці, кадри і актив

готові до роботи по-новому. Тепер за діло!

У комсомолі, як і в усьому суспільстві, настав час практичних дій. Необхідно перемістити центр ваги з бік конкретної роботи в кожний комітет комсомолу, кожній комсомольській організації. Нам треба буде випробувати на ділі наші задуми, пропозиції, ідеї.

Комсомол, підкреслює наприкінці перший секретар ЦК ВЛКСМ, — це молодість, яка не приймає рутини і застою, комсомол — це енергія і творчість, комсомол — це союз молодих комуністів, які безкомпромісно борються за справу партії, за справу Леніна! Джерело сили і міцності комсомолу — в керівництві Комуністичної партії. КПРС, радянський народ можуть бути впевнені — комсомол не підведе!

Звертаючись до делегатів з'їзду, Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов сказав:

Ми зараз обговорили в Політбюро ЦК і вважаємо, що робота XX з'їзду комсомолу заслуговує того, щоб про неї добре знала

вся країна. Ми домовились допомогти ЦК ВЛКСМ якомога швидше зробити стратегію з'їзду і розповсюдити її мільйонними тиражами. Нехай усі читають.

Ми насамперед сподіваємося на делегатів з'їзду, які вистраждали його рішення. Ваш з'їзд був на висоті, ви просто молодці. Ви, на мою думку, і самі здивувались, і нас здивували, і країну. Але, думаю, найголовніше, чим ви повинні здивувати, — обсягом виконаних робіт, про що ви домовилися тут. А ми вас підтримасмо.

І ще. Буде важко, можуть бути навіть помилки. Тримайтеся, загартуйте свій характер. Ми на правильному шляху. Бажаємо вам успіхів, великих справ на цьому шляху, добрих звершень у житті, щастя. До побачення.

Ці напутні слова делегатів з'їзду зустріли гарячими оплесками. XX з'їзд ВЛКСМ завершив роботу. Під склепінням Кремлівського Палацу з'їзду урочисто і молододзвучно «Інтернаціонал».

(ТАРС).

З'їзд у РОБІТНИЧІЙ СПЕЦІВЦІ

ДЕЛЕГАТИ З'їЗДУ НА СУБОТНИКУ

Червоний бант — символ свята праці — 18 квітня прикріпили разом із значком делегата XX з'їзду ВЛКСМ його учасники. Як і всі радянські люди, вони вийшли на комуністичний суботник. Так девіз комсомольської перебудови «Більше діла, менше слів» знайшов конкретне втілення в завершальний день з'їзду. З різних точок Москви, де на трудову вахту стали делегати і гості форуму юності, ведуть репортаж кореспонденти ТАРС.

Автозавод імені Ленінського комсомолу. Кузови, що ливуть уздовж головного конвеєра, поступово набувають рпе знайомих рис «Москвичів». Темп роботи зростає: треба випустити 300 машин — значно більше, ніж у звичайну зміну.

— Така ж картина сьогодні і на моєму рідному підприємстві, — говорить делегат з'їзду М. Майоров, представник Горьківського автозаводу. — Отже почуваю себе, як удома. І позиція у нас з комсомольцями АЗЛК спільна — швидкість роботи не повинна позначатися на якості. В порядку товариської критики скажу: до надійності «Москвичів» ще багато префекцій. Чимало недоробок і у нас. Зустрічаючись на з'їзді, ми спільно обговорювали, що молодь повинна зробити для розв'язання цієї проблеми.

Поруч з радянськими робітниками працюють і зарубіжні гості з'їзду. При тому об'єктами вони обрали ті столичні підприємства, в яких їх країни зв'язані економічним співробітництвом. Ось і в цеху автозаводу біля нової моделі «Москвичів» — секретар президії конференції Спільної соціалістичної молоді Югославії, А. Коцевський,

— Нам є чого понавчаться одне в одного, — говорять він. — Тут, на конвеєрі, багато деталей і вузлів з маркою «Зроблено в Югославії». А на наших трасах часто зустрінеш радянські автомобілі.

Московське село Терехово. У цій адресі немає помилки: давно оточене новими кварталами стрімко зростаючої столиці, село зберегло свою назву. А розташований у ньому радгосп «Тепличний», як і раніше, відіграє важливу роль у системі постачання свіжих овочів жителям міста.

Прибувши сюди, делегати з'їзду попросились на найважливішу роботу. І хоч перший секретар Чернівецького обкому комсомолу України П. Луців має суто міську професію — інженер-технолог, лунки на грядках він робить цілком вміло, майже не відстаючи від земляка Н. Попова, головного колгоспу імені Кірова, який працює поруч.

Тепер ми закладаємо врожай, — говорить Петро. — Пріємно, що вже до травневих свят москвичі одержать до столу плоди нашої праці — свіжі овочі.

На всіх поверхах нового корпусу міської лікарні 63, що зводиться за наказом виборців, звучала сьогодні грузинська мова. Турботи будівельників Московського тресту № 17 поділилися у цей день більш як сто посланців сонячної республіки.

Із знанням справи дає поради Давид Дідебашвілі. Для нього будова — справа звичайна: четвертий рік він споруджує об'єкти в рідному Тбілісі. Порівняно з ним зовсім маленькою і тендітною здається Нателла Дзірквадзе, але й вона із запалом включилася у роботу. Дівчина з далекого аджарського села мріє стати лікарем.

— Вважаю цю професію однією з найпотрібніших людям, — говорять вона. — Звичайно, від душі бажаю всім міцного здоров'я. А якщо і доведеться потрапити коли-небудь до лікарні, нехай в ній будуть найсучасніше обладнання і найефективніші ліки. Але насамперед — чуйні, уважні лікарі. Сподіваюся, що в клініці, в якій залишиться частинка нашої праці, все буде саме так.

Не назвеш випадковим збіг: Палац молоді споруджується на Комсомольському проспекті. Однак цьому прекрасному задуму досі не судилося збутися — об'єкт побив рекорди довгобуду. Зрушити справу здатні тільки молоді, сильні, умілі руки.

Одягнені будзгонівську форму і оранжеві каски, працюють тут сьогодні делегати XX з'їзду ВЛКСМ — посланці Литви і Підмосков'я.

— Те, що роботу визначено так чітко, додає нам ще більше ентузіазму, — говорить Ю. Панюшкін. — Мені хотілося б, щоб у Палаці молоді знайшли собі заняття до впадоби наші будівельники юнаки і дівчата. Може, тоді не буде го-резвісних «люберів», сумнівних розваг. Я співробітник міліції і не з чутко знаю: головна причина більшості цих «подвигів» — просто неробство. Тут комсомол явно недопрацює.

Більш як на вісімдесяти об'єктах лишили свої трудові автографи делегати і гості XX з'їзду ВЛКСМ. А молоді деревця, посажені ними сьогодні в парку Дружби, залишаться на московській землі живою пам'яттю про форум юності.

(Кор. ТАРС).

Москва.

Завзято, з піднесеним настроєм працювали минулої суботи тисячі юнаків та дівчат області, які взяли участь у Всесоюзному комуністичному суботнику, присвяченому 117-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

ТАК І ТРЕБА ПОЧИНАТИ

День видався не дуже привітний: хмарний, вітряний. Та остання обстановка не розчарувала, а скоріше обнадіяла молодих механізаторів колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району, які вирішили відпрацювати суботник на колгоспних ланах.

— Лише б дощу не було, — сказав заступник голови по роботі з молоддю О. Шаст, — а вітер на закритті вологі нам нині не завадить, ще й посприє.

Напередодні Олександр відвідав тракторні бригади господарства. Скорізь були вже заздалегідь знайомі з обсягом робіт, визначили завдання на день свята праці для кожного. Особливо на закритті вологі будуть зайняті не всі, сізала йому грунтомером третьої тракторної Люба Свишова, комсомольці вирішили у цей день завершити ремонт трактора, до якого досі «не дійшли руки» у колгоспній інженерній службі. А комсомольський ватажок із другої тракторної Ірина Чорна говорила, що сізачі вже готові до виходу в поле. С думка попрацювати сізачі у день суботника.

І от вранці 18 квітня на поля вивели свої трактори комсомольці С. Босик і Ю. Семенов з другої, В. Федоров з третьої тракторної. Протягом дня кожен з них закрив вологу на площі в 40—45 гектарів.

Тим часом старшокласники Бобринецької середньої школи висаджували на зарані підготовленій площі розсаду полуниць — у цьому році колгосп вирішив уперше зайнятися вирощенням цієї культури. Із не меншим запалом і старанням працювали того дня й спільчани підшефної міської восьмিরічки № 3, які прибрали парк біля правління господарства. Сюди ж прийшли і комсомольці з числа адмінперсоналу,

культпрацівників — Л. Мироненко, О. Борщенко, В. Жоголь, Т. Кімерпе...

Протягом дня і в ларку біля правління, і на тракторних станах усіх бригад «Комінтерну» було наведено повний порядок. Не забули про благоустрій «своєї» території і хлопці з КМК автогаража підприємства, які, крім того, працювали на прокладанні тротуарів у місті та підвозили матеріали для ремонту дороги, що веде до сільськогосподарського поля на південно-східній околиці Бобринця.

Всього об'єктами свята юності в сільськогосподарській організації Бобринецького колгоспу «Комінтерн». Однією з головних секретаря парткому господарства І. В. Танасієвича в колгоспі розраховували на зростання рядів молодих хліборобів. Зипорують тому — бажаючий самої молоді і, звичайно ж, конкретні заходи привільня. Торгів 14 випускників підшефної школи виявили бажання стати вчитися в СІТУ за направленням колгоспу. Це — вперше за багато років. Дбає також колгосп про організацію цінного дозвілля молоді, будівництво житла. 12 будинків збудовано коштом господарства торік (це в 2,5 рази більше, ніж за всю минулу п'ятирічку), однак цять планується ввести у дію пізнього року. До речі, у день свята праці на підвезенні матеріалів для будівництва житла для колгоспників ударно працювала механізатор другої тракторної, комсомолець А. Кобзовічук.

Загалом із завданнями, наміченими на день свята праці, спільчани та молодь колгоспу «Комінтерн» справилися успішно, створили водночас і хороші передумови для успіху польових робіт, які через холодну, затяжну весну тільки почалися.

Наш кор.

м. Бобринець.

Поділине свято було минулої суботи у бригадира КМН радіомонтажників Микоградоградського заводу радіовиробів Тетяни САХАРОВОЇ: під час обідньої перерви товариші привітали молодого комуніста з днем народження. А через кілька годин КМК рапортував про виконання підписаних зобов'язань, вартість на день червоної суботи.

Коллективом цеху № 16 до складу якого входить передова бригада, передано у фонд донорацтві п'ятирічки 300 карбованців. Усю продукцію, вироблену під час суботника, здано з першого пред'явлення.

Фото В. ГРИБА

ПІСНЯ І ТРУД ПОРУЧ ІДУТЬ

На першочергових об'єктах працювали у день червоної суботи комсомольці і молодь Всесоюзної ударної будови Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд. Радянські будівельники зводили 162-квартирний будинок для своїх спеціалістів, ідальню, культурно-побутові об'єкти, чехословацькі — ремонтували приміщення школи, а будівельники з НДР потрудилися на ремонті і обладнанні стадіону у Долинській. Ленінський комуністичний суботник був тут справді інтернаціональним. На всіх мовах звучали того дня бадьорі пісні на славу праці, молодості, миру на землі.

В. ЗІНЧЕНКО, начальник штабу Всесоюзної ударної комсомольської будови, м. Долинська.

МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИЙ цех № 4 міровотградського заводу «Гідросила» — один із лідерів підприємства. Тут проходить складний процес виробництва гідростатичних трансмісій до сільськогосподарської техніки, в тому числі і до високопродуктивних комбайнів «Дон-1500». Виготовлення деталей до гідротрансмісій потребує підвищеної точності обробки. Тут встановлено складне сучасне обладнання, керується з числовим програмним управлінням. А кому, як не молоді, доручити їх освоєння.

ЯК І ОБІЦЯЛИ

удосконалення? У підрозділі дві третини від усієї кількості працівників — молодь, 170 із них (а це близько половини складу цеху) — комсомольці. Керують цехом теж молоді комуністи: начальник четвертого механоскладального С. І. Коренев та його заступник О. Юрченко.

У цеху тільки тридцять об'єктів, останні обробляються процесом прокатки встав до гідротрансмісії. Звертаючись до одного із механізаторів, працівників цеху Олександра Долговізова:

— Олександр, який ваш особистий внесок у фонд червоної суботи?

— Я зобов'язався виконати план на 110 процентів. Це значить — виробити 90 деталей до гідростатичної трансмісії.

— Як, виконали?

— Закінчую останню, дев'яносту.

— А норма денна яка?

— Вісімдесят.

Звертаючись до комсомольського ватажка цеху Юрія Бугайова:

— Юрію, до завершення суботника залишаються лічені хвилини. Як пройшла трудова вахта на його честь у вашому колективі?

— У суботнику взяли участь всі працівники основного виробництва цеху, практично всі працюючі комсомольці. Ми зобов'язалися в цей день виробити гідростатичних трансмісій на суму 120 тисяч карбованців. Слова свого дотримали.

О. ТКАЧЕНКО.

ЗУСТРІЧІ І РОЗСТАВАННЯ

Московський поїзд (як і будь-який згідно графіка руху) прибуває до Кіровограда щодня. Щодня його чекає хтось з нетерпінням, адже привозить він рідних і близьких, друзів. Цього разу нетерпіння передавало внутрішнє хвилювання стрічаючих і, мабуть, на відстані, яка скорочувалась щохвилини, передавалось тим, кого зустрічали — делегатам XX з'їзду ВЛКСМ — посланцям Кіровоградщини. Представники трудових колективів, що послали своїх делегатів на всеукраїнський форум молоді, школярі, студенти, комсомольські працівники, молодь міста зібралися в неділю на пероні Кіровоградського залізничного вокзалу. Гось, коли пролунала традиційна: «Поїзд Москва — Знамянка прибуває

на першу колію», а димілка залунали бадьорі комсомольські пісні. А ще за хвилину делегатів оточили

рідні, друзі, товариші по роботі.

— Вірочко! З приїздом! — оточили малюка тресту «Кіровоградськбуд» Віру

Шульгу колеги по роботі, її наставниця.

— Євгене, ми тут! — гукали до свого бригадира члени КМК виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка».

Дружні рукоштовпання, короткі і щирі привітання,

перший обмін враженнями, буквально, як-то кажуть, на ходу. У Віталія Завиши, вчителя Союзівської середньої школи Кіровоградського району, вони про те, що сьогодні непокоїть освітян — як вчитель він з болем слухав Михайла Сергійовича Горбачова про «буксування» шкільної реформи. Сьогодні в країні широко обговорюється досвід кращих вчителів-новаторів. Інший конкретний внесок — це і є той якісно новий підхід до навчально-виховного процесу.

У молодих виробничиків Володимира Пушкарьова, машиніста електропоза шахти «Світлопільська» виробничого об'єднання «Олександрівугілля», Людмили Таран, майстра відділу технічного контролю Олександрівської фабрики діаграмних паперів, Світлани Коваленко, швачки Кіровоградського виробничого швейного об'єднання, на

першому плані думки про їхні завдання, які склалися у зв'язку з появою нових економічних важелів управління — самофінансування, госпрозрахунку, проекту Закону СРСР про державне підприємство (об'єднання). Про місце молоді і комсомолу в цьому багатому творчості на з'їзді.

Сьогодні уже детальніше поведуть мову про це делегати у своїх трудових колективах, перед молоддю міст і сіл області.

А недільного вечора зустріч на вокзалі унічала. Як і завжди, коли збирається молодь, пісню. «Не расстанусь с комсомолом...» слідом за делегатами підхопили усі, хто зібрався на пероні.

Наш кор.

На знімку: під час зустрічі делегатів XX з'їзду ВЛКСМ.

Фото В. ГРИБА.

ДІЄВІСТЬ

«Розірваний ланцюг»

Під таким заголовком 17 березня нинішнього року у нашій газеті було опубліковано рейдовий матеріал з Новоархангельського району. В ньому піддавалися критиці ремонтно-транспортне підприємство та технічний обмінний пункт за звільнення з підготовки техніки до весняно-польових робіт.

До редакції надійшла відповідь від заступника голови Новоархангель-

ського РАПО по механізації І. І. ШЕВЧЕНКА, який визнав, що фактично, наведені в кореспонденції, малі місце. Газетну публікацію обговорено на розширеній нараді інженерної служби РАПО з участю спеціалістів господарства. Спільно вироблено заходи для перебудови діяльності структурних підрозділів районного агропромислового об'єднання в справі прискорення ремонтних робіт, спрощення процедури обміну агрегатів і вузлів, що вийшли з ладу, забезпечення колгоспних майстерень необхідними запасними частинами.

За недоліки в роботі

суворо вказано начальнику райпостачу Г. С. Горбаню, попереджені начальники ремонтного підприємства М. П. Кулик та завідувач технічним обмінним пунктом В. Ф. Нечипоренко.

«Безпритульний» гуртожиток

«Дозорець» отримав відповідь на рейд штабу обласного комсомольського прожектора під заголовком «Безпритульний» гуртожиток» («МК» від 14 лютого 1987 року). Директор Кіровоградського технікуму механізації сіль-

ського господарства М. Я. ОВАНЕНКО повідомив редакції, що в згаданому гуртожитку № 2 технікуму проведено ремонт побутових приміщень, санвузлів, душової. Відремонтовані і працюють електроплити. Встановлені двері, подвійне скло у вікнах блоку. Закінчено ремонт оформлення Ленінської кімнати. Проводиться заміна старих меблів.

Щосереди в гуртожитку організовується проведення санітарного дня. Регулярними стали й рейди-перевірки учнівського профкому та комітету комсомолу, порядок у гуртожитку контролюється дирекцією технікуму.

НЕ ГОРЯТЬ, А ТЛЮТЬ

З чистією легкої руки будинки культури, клуби, бібліотеки та інші заклади проведення масового відпочинку людей стали називати вогнищами культури. Безперечно, є в цьому символічному визна-

ченні своя логіка, адже робота тут повинна горіти, зігріваючи відвідувачів. На жаль, так буває далеко не завжди. Члени рейдової бригади районного штабу «КП» переконалися в цьому, від-

відавши нещодавно клуби, що знаходяться на території колгоспу імені Леніна та «Дружба».

Іх чотири, і роботу в усіх занедбано. Заняття гуртків проводять нікому, концерти бувають рідко. Скажімо, в колгоспі «Дружба» востаннє виступали учасники худож-

ньої самодіяльності наприкінці минулого року. Відповідно, відсутні й плани проведення масових заходів.

Те ж саме можна сказати й про бібліотеки: читальські конференції, обговорення кращих творів радянської та зарубіжної літератури тут — велика

рідкість, слабо пропагуються нові радянські обряди та звичаї. До того ж, клуб колгоспу «Дружба» знаходиться в занедбаному стані, більшу частину його корисної площі займає відділення зв'язку.

Про результати перевірки рейдова доповіла

відділу культури райвиконкому. Яких заходів вживе його завідувач М. М. Савицький аби виправити становище, що склалося?

М. МИХАЛЬЧУК, член районного штабу «Комсомольського прожектора», смт Петрове.

ЯКБИ в одному з нових мікрорайонів Кіровограда, зокрема, по вулиці Маршала Конєва, відкрили продаж або прокатний пункт парашутів, певно, від банальної пригоди їх не було б відбою. Бо в негоді (рейдова бригада переконана в цьому) у будинку під № 23, корпус 2 і 3 по згаданій вулиці можна потрапити хіба що з неба, так би мовити, висадитись десантом.

Чому? Будівельники Кіровоградського домобудівного комбінату, коли здавали два дев'ятиповерхові будинки, зовсім забули про тротуари і під'їзди до двору. А може, розраховували прокласти їх уже після того, як здадуть в експлуатацію 1-й корпус будинку № 23... Але ж один із корпусів заселявся влітку, інший перед новим роком (новосели, мабуть, потрапили у свої квартири тільки завдяки хорошій погоді, інакше загрузли б на під'їзді до багатого житла — припущення рейдової бригади). Те, що зараз там ноги не витягнеш, відлякує не тільки мешканців будинків — хочеш не хочеш, а бредуть вони щодня додому й на роботу. До того ж прохід у двір досить оригінальний — дірка між будинками завширшки 40—50 сантиметрів, куди людині важко втиснутися. А от лікарі на виклик за цією адресою приходять відмовляючись: «Приходьте у поліклініку, до нас же там не доберешся...». Швидка допомога, аварійна газу можуть тільки наблизитися до адреси виклику, і залишивши машини метрів за 400—500 — на сухому — добиратися «вплав» — адже там чекають на допомогу.

— А як ринтом пожежа? — запитують мешканці будинків, що оточили нас, коли ми вивчали «складності» навколишнього рельєфу. — Пожежні машини теж гаситиме його з того місця, де сухо? Інакше загрозить...

— Я ось із дитиною з поліклініки їду. — підійшла до нас Людмила Васильівна Мала, мешканка будинку № 23 корпус 3. — Але, яке ж то лікування? Пройшли туди-назад — ноги мокрі — ніяк взяти не витримую, щодня граючу мочою.

І тоді ми зрозуміли, що не всіх вичучить парашут. Діти, літні люди, вагітні жінки, та й просто нетреновані наряд чи зможуть скористатися ним. Може, все-таки краще зробити нормальну дорогу?

З цим запитанням і звернулися ми до начальника житлово-експлуатаційної дільниці № 10 М. П. Сокурської: адже ЖЕД не просто споглядає — навіщо було приймати у будівельників будинки без тротуарів і дороги?

ЗА ЗРАЗКОВЕ МІСТО

КІЛЬКА МИТТЄВОСТЕЙ ВЕСНИ

РЕЙД «МК»

— Ми приймаємо у будівельників тільки внутрішні роботи. Дорога нас не стосується, — і як «вагомий аргумент» додала: — Я теж ходжу через болото, у ту ж саму дірку...

То вже, як кажуть, ваша особиста справа... Але ж не значить, що можна забувати про людей.

Хто може допомогти? Виявляється, Кіровський райвиконком. Під'їзні шляхи планує архітектор району. Може вже час і спланувати їх, і прокласти!

динку, став капітальний ремонт, який проводить тут РБУ-1 облрембудтресту (начальник М. В. Костиненко). Акuratне подвір'я будинку перетворилося на смітєве звалище. В буквальному розумінні, сміття з хати будівельники виносили прямо перед вікна мешканців будинку, а вже потім і ті їм почали «допомагати»: це ж зручніше — вигорнути сміття серед двору, ніж нести його за кілька десятків метрів до встановлених контейнерів. І тут почалася

суперечка, кому його прибирати — будівельникам чи житлово-експлуатаційній дільниці № 4, до якої належить будинок № 36 «а». А тим часом звалище росло.

Рейдова бригада зайшла до квартири Лідії Павлівни Половню, перед вікнами якої розгорнувся цей неприглядний «пейзаж».

— Це жахливо! Скільки ми вже зверталися і в ЖЕД, і до будівельників з проханням прибрати сміття. Байдуже... З дитям ніде погуляти, засмітили подвір'я, — додала сусідка Світлана Мороз.

А напередодні нашого рейду хтось із сусідів подзвонив черговому Ленінського району партії, і тоді ж з'явився у двір трантор — вигорнув дві мули сміття. А одна, найбільша, ще залишилась. Начальник ЖЕД № 4 О. М. Лавров вирішив за краще не доступуватися до совісті будівельників, а вивезти у день суботника сміття своїми силами, з допомогою тих же мешканців будинку.

ЩЕ за одним сигналом Кіровоградців пройшла рейдова бригада на вулицю Фрунзе, 18. Тут серед двору, біля контейнерів зі сміттям, теж звалище. Мабуть, ще з нового року, бо ялинки лежать. Начальник ЖЕД № 6 В. В. Шаповал теж прибрав його за працівників міськомунтрансу до суботника — увірвався терпець вислуховувати нарікання жителів мікрорайону. Хоча за це треба спитати у першу чергу з міськомунуправління.

— А чи не можна перенести куди-небудь у бік контейнерів для сміття, адже поруч дитячий майданчик? — запитали ми Василя Володимировича.

— Ні, не можна. Місце для смітників затверджує міськсанепідемстанція. Треба з ними погоджувати...

— ???

Обов'язково треба. І тому рейдова бригада звертається у відділ комунальної гігієни Кіровоградської санепідемстанції: чи найкраще місце для смітника поруч з гойдалками і пісочницями для малюків?

Рейдова бригада: М. ЦУКАНОВ, Ю. КОЗЛІТІН — члени обласного штабу «Комсомольського прожектора», Л. ЯРМОЛЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

На знімку: тану нартику застала рейдова бригада по вулиці Фрунзе, 18.

Газета виходить у вівторок,
четвер, суботу
Друкарня Імені Г. М. Димитрова—
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.